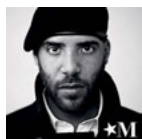

kontraster. Det ställer större krav på musikern att då kunna skapa intresse för musiken. Miller hade kunnat göra skivan mer levande genom att ha med ett ytterligare melodiinstrument att konversera med. Men bortsett från detta så är Millers gitarrspel vackert och en del av kompositionerna har en originalitet som bidrar till att skivan ändå är ganska intressant.

ROLF NILSÉN

Miles Mosley & The West Coast Get Down

Uprising

TAMING BEAR

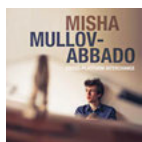
MAXAD SOUL. The West Coast Get Down är ett gäng som aldrig har hört talas om återhållsamhet. Ett band av barndomsvänner vars mission verkar vara att motbevisa att ensam inte är stark. Uprising är inspelad under samma session som Kamasi Washingtons hyllade *The Epic* och ytterligare fyra album. Komplet med stråkar och körer.

På den här skivan får Miles Mosley, likt en Esperanza Spalding, ta plats inte bara som basist utan främst som sångare. Likt på Washingtons episka album har det inte sparats på någonting på denna skiva heller. Skulle man vara fördomsfull så skulle man säga att det är väldigt maxat amerikansk talk show-soul. Det gjorde att jag till en början var lite skeptisk. Det blev liksom för mycket när alla spelar efter devisen "more is more".

Men fördomsfullhet är tråkigt. Roligare att bara släppa det och låta musiken omfamna dig. För där hör jag också spår av Sly Stone och grooves som kommer få folk att dansa oavsett tidigare fördomar. Eller kanske headbanga, vilket känns mer naturligt när han drar igång sina distade kontrabassolon.

Det här är musiker att hålla kolla på framöver, för det är inte sista gången vi hör från de här Los Angeles-musikerna. Det är jag rätt säker på.

CHRISTOPHER THORÉN

Misha Mullov-Abbado

Cross-platform interchange

EDITION RECORDS

GOTT OCH BLANDAT. Engelska skivbolaget

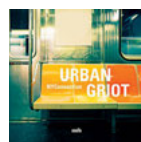
Edition Records har en stor bredd i sina utgåvor och det här släppet är minst lika brett bara det. Unga basisten, tillika kompositören, Misha Mullov-Abbado bjuder på gott och blandat på sin andra skiva som ledare. Här finns stycken för kontrabas och slagverk, retrowing på speed, funky latin jazz – allt häpnadsväckande virtuost framfört.

Visst finns där fantastiska melodier och snygga solo-improvisationer från hela ensemblen men det blir tyvärr aningen spretigt och det är svårt att hitta en röd tråd. Det är nog enklast att ta till sig albumet i små doser eller välja ut sina favoritlåtar och lyssna endast på dem snarare än att försöka ta in hela skivan i en lyssning.

Dock råder det inga tvivel om att Mullov-Abbado är en stor talang. Han kommer dessutom från en musikalisk familj. Pappa är toppdirigent och mamma är lika stor klas-

sisk violinist så han har absolut musiken i blodet. Men kanske hade plattan mått bra av lite stramare tyglar eller av att han delat låtskrivandet med några av sina, uppenbarligen, lika begåvade kollegor.

ANDREAS BACKELUND

NY Connection

Urban griot

OZELLA

KVARTETTJAZZ. Urban Griot är den internationella kvartetten NY Connections debutplatta. Under ledning av den

finske trumslagaren Jaska Lukkarinen och den israeliske pianisten Roy Assaf spänner de programförklaringsbågen rätt högt. Inspirerade av västafrikanska grioter vill de att de tio låtarna ska vara som berättelser, om än förmedlade med musik i stället för med ord. Låt vara, själv har jag svårt att höra några som helst storylines mellan noterna. Det gör nu inte musiken sämre. Det här är jazz som i en vag förlängning av ECM:s sökande och svävande uttryck letar sig fram eller snarare inåt. I stället för en novellsamling bjuder de på tio mestadels meditativa resor.

JOHAN SCHERWIN

Nypan

Stereotomic

LOSEN RECORDS

GITARRJAZZ. Norske gitarristen Øyvind

Nypan släpper ett fint men något svalt album tillsammans med pianisten Bernt Moen, basisten Egil Kalman och slagverkaren Ole Mofjell. Inför inspelningen hade kompositören Nypan inställningen att medlemmarna skulle ta sig an det nyskrivna materialet med fräscha ögon och öron när de kom till studion och därför delades inte materialet ut förrän på repetitionen dagen före inspelningen. Som de duktiga och rutinerade musiker de är, fanns ändå inga problem för dem att sätta materialet under en dags inspelning sommaren 2016.

Låtarna i sig är inte direkt nyskapande, förutom kanske öppningsspårets jazztango. I övrigt bjuds vi på snabb blues och swing, ballad med standardkaraktär och någon vals. Överlag en bra och stabilt framförd skiva som hade kunnat vinna på ett uns mer "skit under naglarna".

ANDREAS BACKELUND

Aaron Parks / Ben Street / Billy Hart

Find the way

ECM/NAXOS

LYRISK PIANOTRIO. Trion med pianisten

Aaron Parks i spetsen toppas med rutinerade basisten Ben Street och den än mer rutinerade trummissen Billy Hart. Pressreleasen lyfter fram trion som Parks band men omslaget placerar alla tre herrar i sampljus och det är nog mest en kollektivt insats det här. Jag lyckas inte lista ut det från konvolutet men jag tror att Parks står för samtliga kompositioner. Personligen stör jag mig en aning på Billy